

Sibel Gökmen Katrancı

- şiirler -

Yayın Tarihi:

30.11.2007

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Sibel Gökmen Katrancı (1977)

01.11.1977 Yılında istanbul feriköy ilçesinde doğdu.Aslen isparta/yalvaç sücüllü köyündendir.Evli ve bir çocuk sahibi Annedir. Beş kardeşlerdir Kendisi ve kardeşleri ağır bir hayat koşulunda büyümüş malesef hayat kendisi ve kardeşlerine acı yüzünü daha çocukken göstermiş.Annesi İsmihan Gökmen,i 1989 yılında akşehirde bir trafik kazasında kaybetmiş daha sonra bir yıl geçmeden babası Yaşar Gökmen,i kanser hastalığından kaybetmiş.O zamanlarda sibel daha 12 yaşındaymış çocuk yaşlarda çalışmaya başlamış suculuk, boyacılık, minibüs hatlarında muavencilik, çağlayan sanayide kaportada çalışmış kısacası yaşam mücadelesiyle erken tanışmış.ilk orta okulu ve liseyi dışardan bitirmiş. Şimdilerde kendisine sizce mutluluk nedir? diye sorduğumuzda... Her mutluluk insanın kensine ayıttır ve sadece kendisi tarif edebilir çünkü ufacık bir tebessümden mutlu olanda var dünyaları verseniz mutlu olması için yaranamayanda ama benim için mutluluk öncelikle tabiki ailemin varlığıdır çünkü ben onlar için nefes alıyorum onlar için yaşıyorum azmim, hırsım, başarım,sadece onların varlığındandır ve inanıyorumki T.C. türk halkıda bu inançla yaşıyor.Çünkü bir avuç türk zamanında ATATÜRKÜN önderliğinde.. bir dünya çapında bir tarih yazdıysa hep bu inançtandır. NE MUTLU TÜRKÜM DİYENE...

(KAYNAK...)

Eserleri:

Adımı Sen Koy İnsanoğlu -
Ben sevdamla sen vıjdanınla yaşa sevgili-
Hasdal Mezarlığın Okunmamış Mektuplar-
Aşk Hikayesii-
Yanılmışım-
Umutlarım-
İlkten sona varmak -
Cemrem 2-
Cemrem 1-

Adımı Sen Koy İnsanoğlu

ŞER

ben tariflerde yokum ey insan
yoktur ismim cismim yoktur bir resmim
bir ateşin közünde görürsün, bir rüzgarın yelinde beni
selin geride bıraktığı viranede her yerde bulursun beni
ben kimseye hayır deyilim yanlış tanımayasın beni
madem kaçyorsun benden kim olduğumu bilesin
benim adım şerdir ey insan

ÖLÜM

yürekleri yakarım ateşlere atarım
gözlerde kan olur akarım
ellerde taşınır topraklarda yatarım
sevilmeyen beklenmeyen bir gölgeyim ben
ben kaçınılmaz bir sonum kaçınılmaz
benim adım ölümdür ey insan

YOKLUK

varlığım var deme yemediysen kuru ekmeği
yırtık bir elbise giymediysen parlak kumaş neyineki
basmadıysan çamura asfalt bile çok sana
sen aman durma koş daha çok zengin olmaya
soğanı etli yemek içinden başka bir yerde görmediysen
kaç o zaman benden kaç dönmeden unuttuklarına
benim adım yokluk ey insan

KADER

çizğim gözükmez alınlarda gezerim
yokluk, ölüm, şer, benim eserim
aldığım yazgıdan senin yolunu çizerim
ben senin bir yaşam biçiminim
bilemezsin ki ne zaman nerde önüne geçerim
ben silgisi olmayan tek çizgiyim
benim adım kader ey insan

Sibel Gökmen Katrancı

Aşk Hikayesi

AŞK HİKAYESİ

gölüm bugün senin günün anlam kazandı
bahçemi senin adını taşıyan güzelliklerle donattım çiçek açtı
herşey bak seninle anlam kazandı
buralarda herkez seni soruyor bana
tanımıyorlar aslında seni biliyorum ama ben gibi yaşıyorlar
her sokak başına seni andıran resimler çizdim görüyorlar
bahçenin duvarında sana dair şiir yazmıştım okuyorlar
yani bu kasabada herşey benim için seninle anlam kazanıyor
ve geleğin günü bekliyorum merak etme küpeliyede iyi bakıyorum
suyunu zamanında veriyorum ama arasıra yaprak döküyor
yokluğundan oda aldı nasibini bugünlerde döker gene yapraklarını
her senenin bu günlerinde hep böyle yapıyor
ahh gülüm ahh biliyormusun bende hala alışamadım
kabullenemedim bir kör kurşunun bize ettiğini
kulaklarım hala o sesi duyuyor selanın verildiği anı
benim yerle bir olduğum paramparça olduğum zamanı
hala çığlıklar atıyorum sessiz sessiz ağlıyorum
çünkü burda hala kimse daha fazla bilmiyor seni
bende bilmiyorum bu sebeten onlarla yaşıyorum seni
onlar benim bildigimi deyil ben onların bildiği ile yaşıyorum seni
ve hepte öyle kalacaksın birgün dönecekmişsin gibi
taaki bende kör bir kurşuna dekgelenedek
taaki ölüm beni bulana dek

Sibel Gökmen Katrancı

Ben sevdamla sen vijdanınla yaşa sevgili

Güneşi haram ettim
Geceyi zindan
Gökyüzündeki yıldızları şahit saydım
Seni aşılmaz dağlara kattım
Ölümlerle bir tuttum
Bağıra bağıra seni içime bastım
Kanattığın yarama tuz bastım dağladım
Bir bedeli olmalıydı dedim bu aşkın
Son nefesimi diet saydım
Menzile girilmiş tüm duyguları
Tek tek hedefe aldım
Kallesçe yara almış duygularımın
Yaralı bir ata bedel diye biçilmiş ölüm gibi
Şakağından vurdum tüm hislerimi
Sonra kendimi ölümün kucağına koyverdim
Artık seni sana bakıyorum yavrum
Seni soğuk rüzgarların estigi dağlara
Dokunulmaya kıyılmayan kardelenin yaprağına
Seni erişilmesi zor yıldızların arasına
Seni senin için artık atmayan kalbimin taa ortasına bırakıyorum
Biliyorum doğacaksın yine gülücükler saçacaksın
Sonsuza dek beni yaşayarak nefes alacaksın
Yüreginin hep bir kenarında yaşayacağım
Beni bedeli ölüm olan AŞKIMLA hatıramla hatırlayacaksın
Beni en derin kahkanı atarken
En mutlu günlerinde yüzünde buruk bir tebessüm oluştururken
Koyu sohbetlerde imkansız diye bir şeyin olmayışını konuşurken
Oynayan çocukların büyümesini izlerken
Ve Benim büyümek istemeyişimi hatırlarken
Sen beni asla unutamıyacaksın
Çünkü benim yok oluşum senin var oluşun olduğu için
Beni gömüldüğüm topraklarda ziyaret edeceksin
Merakını beni toprağa gömdüğün gibi gömemeyeceksin
En sonunda ziyaretime geleceksin
O sokağın köşesinde bir ev olacak oraya uğramayıda unutma
Çünkü ben orada seni bırakmıştım
Eskiye eşyalara duvarların yıpranışına
Kırılmış dökülmüş gördüğün ne varsa aldanma
Bir dakika sessizliğe bürün ve o anı dinle
Koşuşan bir şeylerle uğraşan iki insan var orada
Nefeslerini hisset sevişiyorlar belkide
Yada o küllerini gördüğün şömünenin karşısında oturuyorlar
Üst kata çık basamaklara dikkat et bir tanesi kırık onaramamıştım
Ne kadar büyük bir oda ebeveyni var örtüyü kaldırsana bak hele
Suyu açılması kısmet olmamış günahlardan arınmak için bir banyo
Derin derin nefes al hiç koklayamadığın ve bilmediğin kokun varya
Şimdi hissediyormusun bu evde kimler var
Ve hala yaşıyorlar sen ve ben işte yavrum sen ve ben
O evde sensizliğe yenik düşen bir ben ve aşkını başkalarının hayatlarına bedel biçen
bir sen artık yok yavrum orada hayallerin gerçekleştiği ölümsüz bir sevda yaşıyor Sen
Ve Ben

Sibel Gökmen Katrancı

Cemrem

- >inan ellerini tutmak, sana sarılmak
- >sana bakmaktan daha mutlu edemez beni cemrem
- >seni bir başka seviyorum varlığın başka bir güzel
- >ben çocuk kadar masum deyilim cemrem
- >yada toprakında daha yeni filizlenmiş bir fidan
- >ben deli bir fırtınayım sense dalında bir yaprak
- >nasıl duruldum bak nasıl söñüverdi ateşim varlığınla
- >bana diyorsunki taş kadar ağır tüy kadar hafifsin
- >bana diyorsunki ağırlığın kalkanım olsun
- >hafifliğin yüregime dolsunki taşıyabileyim seni
- >güzel cemrem sır olanım, bilinmeyenim, yaşanmayanımsın
- >senden öncesi silindi artık ay başka yıldız başka parlıyor şimdi
- >seni farklı kılan herkezden beni daha başka görebilmendi
- >beni bir çağlayana benzetmedin köpük köpük akan çünkü ben bir gölüm
- >beni yeşilliklerle dolu bir bağ bahçe deyilim ben bir çölüm
- >beni köpük köpük akıtacakda sensin bağım bahçemde cemrem
- >bu şehrin tüm sokaklarına sinmiş yalnızlığım
- >avuçlarımda kırık dökük senden öncesi pişmanlıklarım
- >bir anlatabilsem sana cemrem içimde ihtilaller kopmuş
- >yaşanmamış çocukluğum gibisin yada yarım kalmış şiirlerim
- >beni artık sen toplayıp tamamlarmısın cemrem
- >

Sibel Gökmen Katrancı

Cemrem 2

bir kere tattım seni sevginden ve gözlerinden bir tutam aldım
varlığından daha yoksun bırakmam kendimi
sen gelebilme ihtimallerini zorladın sevgini mahrum etmeden
sen bir geldin ben sana hep gelirim cemrem
satırlarımı artık senle doldururum mürekkebiden akan her damla seni yazar
seni anlatsın isterim şiirlerimdeki her anlam
gayesiz ve çıkarsız bir sevgidir sana beslenen
artık sabah kalktığımda ilk aklıma gelen sensin cemrem
itiraf etmeliyim gözlerindi beni ilk esir eden gizliden gizliye sevilen
duman duman tüttün yüregimde anca nefes alabildim seni görünce
olsun cemrem olsun biliyorum beni sende görmek istiyorsun
hele seni ilk özledim dedigin gün beni GÖZLERİNE MAHKÛM ettigin gündü
daha nasıl görsün gözlerim bir başka gözü
artık dibe vurdum çok yoruldu sarmaşık gibi sar beni düşürme beni cemrem
ağrılı başımda aslında hasret gömülü ulaşılmaz sancılarımı dindir cemrem

Sibel Gökmen Katrancı

Hasdal Mezarlığın Okunmamış Mektupları

Bügün idareden gene çağırdılar anlaşılın sürgün yemiştım babam
Kapıdan çıkarken gene duvarlara baktım sanki gene veda ediyorlar bana
Oysa hep sana söylerdimya
Ben bu memleketi karış karış gexzecegim
Geziyorumda hemde hızlı adımlarla volta atarak baba
E tipi B tipi Ftipi demeden bir bir geziyorum
Ne yapalım banada bu vatani böyle gezmek nasipmiş
Olsun babam iki gözüm olsun
Ben derdi tesbihe dizdim bir bir çekiyorum
Geçenlerde bir güvercin bizim koğuşun parmaklıklarına konu
Nasıl da gıpta ettim imrendim baktım kanadına
Hergün özgürlüğe kanat çırpıyor
Bulutları yara yara gidiyor
Hatırlarmısın babam bende rüzgarı yara yara koşardım
Deli taylar gibi durmadan bıkmadan koşardım
Elbet ne kuş ister kafesi
Ne bahtiyar isterdi mapushaneyi
Ah be babam adımı bilerekmi bahtiyar koydun
Herkez adından bir parça taşırımış ya ben ya ben babam
Bana namus dedin seref onur halsiyet dedin
Sahip çık evlat sahip çık en büyük mirasdır benden sana dedin
Hak dedin nizam dedin ekmek dedin
Sahip çık evlat rızkına sahip çık dedin dedinde
Bu mirasa el dil uzanırsa ne yapacağımı söylemedin
Olsun babam olsun iki gözüm
Ben hala şerefli namuslu ve onurluyum
Ben hala hakkımı başımla koruyorum
Ben sürgün yedikçe kasaba kasaba il il düven düven gezdikçe
Anlaki ben hala bu mirasın bedelini ödüyorum
Her ne kadar sicilimiz hukuken buzuksada
Maneviyattan sicilimiz anamın ak sütü gibi temizdir babam
Mazlumun hakkını yemekten, hırsızlık, ırza teşebbüsten
Ben burda Şerefsizlikten yatmıyorum babam
Ne zamanki bir eli bilegi büksem bir dili kessem ben sürgün yedim babam
Neyse geçen revire çıktım biraz üşütmüşüm rüzgarı o biçim yemişim
Avluda ne zaman deli bir rüzgar esse içim kaynıyor kapıları açtırıp volta atıyorum
Sanıyorumki ben hala rüzgarı yaracağım deli taylar gibi koşacağım
Namım revire kadar mış be babam
Bıçkın bahtiyarın derin nefes aldığı yer ancak revir odası
Yok yok zaman burda akıyor babam
Akreple yelkovan tenimizde döner durur
Günleri haftaları hatta ayları sayamayızda
Yılları saçımızdaki aktan yüzümüzdeki çizgilerden sayarız babam
Sayılı gün desem tek tek intizamla duvarlara çizik atacağım da
İnan ben namus ben şeref ben onur dedikçe hak dedikçe
Çizgiler duvarlara sığmaz oldu babam
İşte böyle şimdilik mektubuma son veriyorum
Şey diyecektim sevdiğimde selam söylemişsin
Gül yüzlü ahu bakışlıma mühür gözlüme deki
O ne zam geriye dönerse sen nezaman mektuplerımı okursan
O ne zaman mektup yazar senden ne zaman cevap gelirse
Vallahide billahide söz babam ant olsun ikinizde

Günleri tek tek sayacağım sayılı gündür deyip çıkacağım
İşte böyle ben yine umutlarımı imkansızlıklarımı
Ve dönmeyeceğiniz bir yerden beklentilerimi satırlara döküp
Bir zarf içinde yatağımın altında saklıyorum
Umutlarım ne zaman tükenirse
Ecel nezaman mapushaneye düşerse
Banada o zaman af çıkar babam
Merak etme inatçılığımın hala ödün vermem
Mektubumu genede kapadım pulunu yapıştırdım tarihini attım
Zarfa gönderen bahtyar
Alıcı yaşar
Adres hasdal mezarlığı yazdım
Yazdımda oradan postacı geçmiyormuş babam

Sibel Gökmen Katrancı

İlkten sona varmak

sen başıma gelen en güzel şeysin
acıtsanda canımı yaksanda sol yanıma
hep seveceğim seni
olmasada elin elimde tutmasada
başımı koyacak omzundan yoksun kalsamda
hep seveceğim seni
kırılrsa kalbim ayrılırsada bin parçaya
seni göreceğim gözlerime yasak olsanda
hep seveceğim seni
sence sevmek nedir iki tatlı bir çift sözmü? deyil
bir eylemdir seni sevmek
zorlamaktır aslında zamanı seni deyil
kaybolmaktır bir boşlukta seni bulamamaktır
ve kaybolanda sen deyilsindir aslında
sana beslenen duyguları kaybetmişimdir
ve ben hala o duyguları arıyorum neredesiniz
işte senin yetişemediğin tek nokta burda be gülüm
elimi tut çıkayım oradan kaybettim beni dedim
çünkü sen tutmalısın
çünkü senin duygularının içersinde kayboldum
çünkü sadecece sen kurtarabilirdin
ama artık çok geç gülüm
senin varamadığın yerde ben çoktan kayboldum

Sibel Gökmen Katrancı

Umutlarım

tüm umutlarımı seninle tutuşturdum
yaktım yüregimi nerelerime kadar yayıldıysan
hüzünlendi gözler ağladı hasret yanımda sarhoş dolandı
kimin işidirki bu yersiz yurtsuz sürgün edildim
haberi yok belkide bu denli sevdiğinden
adına sessiz çığlıklar atıldığından yok haberi
olsa ne yazar olmasa ne bilmemesi daha hayırlıdır sevmesinden
ben güzelliğini rüyalarımın hapsedtiğim (.....)
çıkışın yok artık (.....)
yeterince hasret çekmedim senden yana
başarabilsem sensizliğinde sensiz kalabilmeyi hayalinden kurtulabilmeyi
başarabilsem seni hiç yaşamamış sayabilmeyi kabullenmeyi
o zaman belkide anlayamazdım nefes almanın kıymetini
bilmezdim kıymetini yeryüzüne ayak basmanın bir gülü koklamanın zevkini bulduğum
hayatı
şimdi ben ölüyorum yaktığın mum ne zaman biterse uğruna yanmakta o zaman bitecek
işkence son bulacak kanser gibi yayılmışın vücuduma alınman imkansız artık
nasıl farketmediysem sana kapıldığımı farkında olmadıysam yayıldığını
şimdide artık çok geç
seni benden söküp atmaları için her doktor eline bir meşter alsın
yayılan her bir yanımdan bir parçamı koparsa
eksik kalmaktansa yarım yaşamaktansa
ben sensiz kalmayı yeylerim çünkü sensizlikte yarım kalmak, yaşamak,,

Sibel Gökmen Katrancı

Yanılmışım

YANILMIŞIM

Sen gölgesinde rahatladığım koca çınar
Yağmurunda günahlarımdan arındığım bir fırtına
Seline kapıldığım dertlerin içinde tutunacak bir dal
OLAMAZSIN

Sen benim denizimde batmayan tek gemi
Olmazları zorladığım tüm tapuları yıktığım
Sen sorgusuz süalsiz yaşadığım tek dostum
OLAMAZSIN

Sen ağlayan gözlerimin mendili
Sen tüm sevdalarımın tek şahidi
Tüm kaçamak zamanların tek sahibi
OLAMAZSIN

Sibel Gökmen Katrancı